

5 mei 2020 – Op 28 april kondigde de Europese Commissie aan dat ze de onderhandelingen afgerond heeft voor een handels-en investeringsakkoord met Mexico. De corona-pandemie maakt zonneklaar hoe kwetsbaar we geworden zijn op economisch, sociaal en sanitair vlak ten gevolge van de mondialisering, en elke dag gaan er stemmen op om de productie meer in Europa te laten gebeuren. Maar alsof er niets aan de hand is gaat de Commissie door met haar agressieve agenda van nog meer neoliberale mondialisering en onderhandelt vrijhandelsakkoorden aan de lopende band. ATTAC-Frankrijk roept samen met haar partners op om deze onderhandelingen onmiddellijk stop te zetten en over te gaan naar een ecologische en solidaire relokalisatie van de economische activiteit.

Hieronder vindt u het perscommuniqué dat ATTAC-Frankrijk uitgaf (Nederlandse vertaling door Ander Europa). De [gemeenschappelijke verklaring](#) van een reeks Europese ngo's (waaronder het Transnational Institute) sluit hier helemaal bij aan. Zie ook de [reactie van europarlementslid Emmanuel Maurel](#) (La France Insoumise, schaduwrapporteur in dit dossier voor de parlamentsfractie GUE/NGL). Natuurlijk luidt de Europese Commissie [een heel andere klok](#).

Perscommuniqué van ATTAC-Frankrijk, 29 april 2020

De nieuwe overeenkomst tussen de EU en Mexico bevat de liberalisering van nieuwe sectoren, zoals energie, grondstoffen en landbouw, en de openstelling van de markt voor overheidsopdrachten van veel Mexicaanse lokale overheden voor Europese multinationals. De overeenkomst voorziet ook het opzetten van een procedure voor geschillenbeslechting tussen investeerders en staten (bekend als ISDS, ICS enz.), alhoewel deze aanpak fel bekritiseerd wordt omdat ze aan multinationale ondernemingen een vorm van straffeloosheid toekent en uitgebreide mogelijkheden om zich te verzetten tegen lokale of nationale initiatieven ten voordele van een ecologische en sociale transitie.

Het akkoord, dat de opvolger zou worden van het handelsakkoord dat sinds 2000 in voege is, moet nog wel vertaald worden alvorens men het kan ratificeren, maar het is een duidelijke illustratie van de weigering van de Europese Commissie om haar doctrine over handel en investeringen grondig te herzien. Terwijl de EU onmiddellijk een beleid zou moeten invoeren dat gericht is op een vermindering van onze afhankelijkheid van import op het gebied van energie en landbouw, is dit akkoord gericht op nog meer import, ten nadele van een versterking van de autonome voedselvoorziening voor Mexicanen en Europeanen en weerbaarheid bij pandemieën en klimatologische en ecologische ontwrichting.

Handelscommissaris Phil Hogan zou er beter aan doen om zijn energie aan te wenden om de arme landen te verzekeren van alle medische apparatuur waar ze nood aan hebben, maar de aankondiging van deze handelsovereenkomst is een illustratie van het wereldwijd verschil tussen de woorden en de daden van de Europese leiders. Ja, Thierry Breton, commissaris voor de interne markt, heeft onlangs gezegd dat we “te ver gegaan zijn in de mondialisering”, maar Phil Hogan heeft niets veranderd aan het beleid van zijn voorgangers: zevende ronde van de onderhandelingen met Nieuw-Zeeland begin april,

onderhandelingen met Australië in mei, en er is nog steeds de hoop op een handelsakkoord met de Verenigde Staten onder Donald Trump.

Eind maart heeft de ministerraad van de EU, met onder andere Frankrijk, groen licht gegeven voor het handelsakkoord EU-Vietnam. Nochtans had Emmanuel Macron op 31 maart gezegd dat hij “meer wil produceren in Frankrijk en Europa”: dat zal een ijdele belofte blijven als de Commissie en de Raad blijven onderhandelen en steeds meer handels- en investeringsakkoorden afsluiten die net als doel hebben om meer landbouw- en industriële producten te importeren, die nochtans in Europa kunnen geproduceerd worden.

Met meer dan 250 organisaties wereldwijd roept ATTAC-Frankrijk op alle lopende onderhandelingen over handel stop te zetten, of het nu gaat om bilaterale en regionale akkoorden, of multilaterale in de Wereldhandelsorganisatie. De huidige toestand noodzaakt ons om de lessen te trekken uit een crisis die zonneklaar onze kwetsbaarheid op economisch, sociaal, ecologisch en sanitair vlak ten gevolge van de onhoudbare neoliberale mondialisering aan het licht brengt. Het is hoog tijd om de stroom van kapitalen en handelswaren te doen afnemen, en de sectoren die de biosfeer verpesten af te bouwen, dit door een ecologische en solidaire relokalisatie gesteund op samenwerking en internationale solidariteit.

Hits: 85

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)